

آقای محبوب؛ دو صد گفته چون نیم کردار نیست

صادق کار:

البته طرح چنین مسائلی از طرف محبوب و دیگر مسئولین خانه کارگر و سایر تشکلهای فرمایشی وابسته به جناحهای مختلف حکومتی تازگی ندارد.

در طی چند دهه‌ی گذشته معمولاً به هنگام تعیین دستمزد سالیانه و یا هنگامی که هریک از دولت‌های جناحی قصد از میان برداشتن بخشی از حق و حقوق کارگر را داشته‌اند، سرکردگان تشکلهای وابسته معمولاً در صحنه فعال می‌شوند و کوشش می‌کنند با مانورهای معینی برای زمانی معین نقش ناقد و اپوزیسیون کارگری تغییرات برنامه‌ریزی شده‌ی مد نظر دولت‌ها را به عهده گیرند و با ترفندهای مختلف، منجمله انتقاد از سیاست‌های دولت یا توجیه آن‌ها، التهابات و واکنش‌های کارگران را که در هنگام چنین تغییراتی بروز می‌کند تعدیل و کم‌خطر نمایند و فرصت لازم را برای تحمیل و تثبیت تغییرات مد نظر کارفرمایان و دولت فراهم کنند.

به عنوان مثال، هنگام تعیین دستمزد سال گذشته نیز شاهد چنین مانورهایی از طرف حسن صادقی معاون محبوب و عده‌ی دیگری از رهبران و منصوبین «خانه کارگر» بودیم اما دیدیم آن‌ها دست به هیچ اقدامی نزدند و نقشی بیش از سوپاپ اطمینان دیگ بخار را انجام ندادند.

پیشنهاد رای ندادن به مصوبه‌ی دستمزد زیر خط فقر توسط «نمایندگان کارگران» در شورای عالی کار، در واقع پیشنهادی بود که ما در سال گذشته در یادداشت دیگری در ببحوحه‌ی بحث‌های مربوط به تعیین حداقل دستمزد که با عنوان «اگر راست می‌گویید مصوبه‌ی دستمزد را امضا نکنید»

بنا بر گزارشی که در روز ۲۰ بهمن در خیرگرای «ایپنا» منتشر شده است، علیرضا محبوب، دبیرکل مادام‌العمر تشکل فرمایشی «خانه کارگر» در جلسه‌ی هفتگی قانون هم‌هنگی شوراهای اسلامی کار شهرستان ری، با استناد به محاسبه‌ای که به تازگی توسط مجلس صورت گرفته، هزینه‌ی سبد معیشت خانواده‌های کارگری را بالغ بر یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان اعلام نموده و گفته است که طبق این محاسبه، کارگران حداکثر بگیر نیز این حقوق را دریافت نمی‌کنند.

محبوب در قسمت دیگری از اظهاراتش با اشاره به سهم پنج درصدی مزد کارگر در هزینه‌ی تولید، با تاکید بر ناچیز بودن سهم دستمزد، خواهان سه برابر شدن سهم دستمزد در قیمت تمام شده‌ی کالا شده و از «نمایندگان کارگران» در شورای عالی کار خواست تا از خود مقاومت نشان دهند و دستمزد مصوب ناعادلانه را امضا نکنند.

وی همچنین با اذعان به میدان‌دار بودن دولت و کارفرمایان و مخالفت مجلس با افزایش دستمزد، مطابق نتیجه محاسبات مجلس، گفت: «مشکلات معیشتی چند سال گذشته فشار زیادی را به کارگران وارد کرده است پس نمایندگان کارگری عضو شورای عالی کار اگر می‌توانند پایداری کنند و خیالشان راحت باشد که هیچ اتفاق بدی نمی‌افتد.»

مشکل ما این است که دچار تفرقه شده‌ایم. اگر مردم فردا روزی از گرسنگی به خیابان‌ها ریختند من و شما هم مقصریم. پس باید همه‌ی تلاش خود را بکنیم؛ حتی اگر دست و سرمان را بشکنند»

دیگر کشورها

اتحادیه‌های کارگری و دموکراسی

در آمریکای لاتین - ۳-

استیون لویتسکی و اسکات مینوارینگ

بخش سیاست‌های تطبیقی دپارتمان مطالعات دکترای علوم سیاسی
دانشگاه شهری نیویورک

ترجمه: گودرز

از تجمعات اتحادیه‌های کارگری برزیل در «نخستین دوره دموکراسی»

ائتلاف احزاب سیاسی و اتحادیه‌های کارگری در آمریکای لاتین پس از ۱۹۴۵

چرا برخی از جنبش‌های کارگری آمریکای لاتین دائماً از دموکراسی حمایت کردند و دیگر تشکل‌ها نه؟ چهار نمونه ائتلاف حزبی- کارگری پس از ۱۹۴۵ قابل تشخیص‌اند: دموکراتیک، مارکسیست، پوپولیست، و عدم ائتلاف جدی با هیچ حزبی. بسیاری از تشکل‌های کارگری آمریکای لاتین محل تقاطع رقابت بین ایدئولوژی‌ها و مواضع در قبال دموکراسی‌اند.

توجه اصلی در این جا بر تفکر سیاسی غالب در درون تشکل کارگری متمرکز است. در چند نمونه، به ویژه در برزیل و پرو، کنترل اکثریت در طول زمان بارها بین احزاب مختلف دست به دست شد. اما در بیشتر مواقع ائتلاف حزبی- کارگری ثابت ماند.

ائتلاف غالب با احزاب پوپولیست

در آرژانتین، مکزیک و پرو جنبش‌های کارگری خود را با احزاب پوپولیست همگام نگاه داشتند. در آرژانتین کنفدراسیون عمومی کارگران (CGT) از ۱۹۴۵ تا ۲۰۰۰ غالباً با پرونیست‌ها همراه بود. حمایت اتحادیه‌ها از رهبر پوپولیست حزب، خوان پرون، ریشه در منافع مادی سیاسی داشت که او در آغاز به عنوان وزیر کار (۱۹۴۳-۱۹۴۵) و بعدها به عنوان رئیس جمهور (۱۹۴۶-۱۹۵۵) به اتحادیه‌ها عرضه نمود.

و کارگران را به اعتراض دعوت کنید»، در پاسخ به خیمه‌شب‌بازی‌های حسن صادقی و رفقای‌شان در شورای عالی کار دادیم، اما آن‌ها به دلیل وابستگی‌شان به دولت کارفرمایان از انجام آن طفره رفتند.

اکنون نظر به این که علیرضا محجوب هم از رفقایش در شورای عالی کار خواسته تا مصوبه‌ی ناعادلانه‌ی دستمزد را امضا نکنند، به رغم تجربیات ناخوشایندی که نسبت به عمل‌کرد و نقش منفی و مخرب محجوب و دیگر گردانندگان تشکل‌های وابسته و رفتار تاکنونی کسانی که از طرف وزیر کار از میان یاران محجوب گزینه و به نام نمایندگان کارگران در ترکیب شورای عالی کار قرار داده شده‌اند داریم، بار دیگر از محجوب و دیگر مسئولین خانه کارگر که مدعی پیگیری حقوق کارگر هستند می‌خواهیم که اگر این بار نیز نیت‌شان از زدن چنین حرف‌هایی کاستن از خشم و واکنش جمعی کارگران نسبت به میزان افزایش دستمزد نیست، حداقل برای یک‌بار هم که شده قبل از این که با تغییر ماده‌ی ۲۷ قانون کار مهر «باطل شد» بر پیشانی ته‌مانده‌ی شوراهای اسلامی کار زده شود، با رای ندادن به مصوبه‌ی دستمزد سال آینده که تردیدی در نا‌عالانه بودنش نیست، پایبندی به حرف‌هایی را که زده‌اند و به قول خودشان "به کسی ضرر هم نمی‌رساند" - و در واقع محاسبه‌ی هزینه‌ی خانوار کارگری بسیار کمتر از ارقام ۲،۵ و ۳،۵ میلیون تومانی اعلام شده توسط منابع دیگر هستند- در عمل اثبات کنند.

علیرضا محجوب در این سخنرانی، بدون این که به نقش مخرب خودش و رفقای خانه کارگری کوچک‌ترین اشاره‌ای بکند، دلیل وضعیت کنونی و تنها ماندن کارگران را تفرقه معرفی می‌کند.

اما کیست که نداند در زمانی که هنوز سیاست حکومت محدود به سرکوب کامل سندیکاها و شوراهای مستقل کارگری که توانسته بودند در مدت کوتاه فعالیت علنی‌شان صدها برابر خانه کارگر تحت کنترل او، کارگران را متحد کند بود و هنوز نوبت به جمع کردن بساط خانه کارگر نرسیده بود، محجوب و دوستانش دوش به دوش ریبیعی و سایر ماموران امنیتی چه نقش فعالی در سرکوب تشکل‌های مستقل و ایجاد تفرقه و مهیا کردن شرایط امروزی ایفا کردند.

اگر به راستی تفرقه و مزد ناعالانه جزو دغدغه‌های محجوب هستند، آن را فقط با عمل است که می‌تواند اثبات و جبران مافات کند .

رابطه‌ی غالب با احزاب دموکرات

در برزیل، ونزوئلا و شیلی بعد از ۱۹۸۹، تشکلهای کارگری غالباً با احزاب دموکرات هم‌سو بودند. در برزیل ارتباط اتحادیه‌ها با احزاب همیشه متغیر بوده و بارها دست به دست شده است، اما در عین حال همواره به دموکراسی متعهد مانده‌اند.

در نخستین دوره‌ی دموکراسی در برزیل (۱۹۴۶-۱۹۶۴)، حزب کارگر برزیل (Party – BLP Brazilian Labor) و حزب کمونیست برزیل (PCB) برای کنترل تشکلهای کارگری در رقابت بودند. گرچه رهبری حزب کارگر بین لیبرال دموکرات‌ها و پوپولیست‌ها تقسیم شده بود، اما عمده‌ی رهبران به دموکراسی متعهد بودند.

حزب کمونیست برزیل (که در سال ۱۹۴۷ قانوناً منحل شده بود ولی به صورت نیمه مخفی همچنان فعال بود)، عملاً مارکسیست بود. در عین حال در زمینه‌ی جنبش کارگری تقسیم شده‌ی برزیل، رهبران میانه‌رو حزب کارگر کنترل بخش بیشتری از جنبش کارگری را تا ۱۹۶۰ در دست داشتند.

بین سال‌های ۶۰ تا ۶۴ و به ویژه پس از تشکیل فرماندهی عمومی کارگران (General Workers Command-CGT) در سال ۱۹۶۲، چپ‌های رادیکال احزاب کارگر و کمونیست در جنبش کارگری با ارتقاء مقام روبرو شدند.

مواضع کارگران در این دوران البته متنوع بود.

جنبش کارگری تحت حکومت نظامی دهه‌ی ۷۰ مجبور به سازماندهی جدیدی شد؛ گرچه همچنان چندپاره ماند. اما بزرگ‌ترین کنفدراسیون کارگری در دهه‌ی ۸۰ پدید آمد و اتحاد مرکزی کارگران (United Workers' Central-CUT) نام گرفت. کنفدراسیون متحد هم با حزب چپ کارگری (Workers' Party-PT) هم‌سو بود، گرچه رهبری حزب بین مارکسیست‌ها و دموکرات‌ها تقسیم شده بود و گروه اخیر در آن دست بالا را داشت.

ونزوئلا احتمالاً روشن‌ترین ارتباط بین جنبش کارگری و احزاب دموکرات را نشان می‌دهد. کنفدراسیون کارگران ونزوئلا (Venezuelan Workers Confederation-CTV) از زمان تشکیل آن در ۱۹۴۷ تا ۱۹۹۸ تنها تشکل مؤثر کارگری در ونزوئلا بود.

احزاب مختلفی برای پیدا کردن توفیق بر CTV رقابت می‌کردند، اما کنفدراسیون دائماً تحت نفوذ اتحادیه‌ها و بر اتحاد خود با «عمل دموکراتیک» (Democratic Action-AD) باقی ماند. AD نقش عمده‌ای در تشکیل نخستین رژیم دموکراتیک داشت و دائماً بازیگر برجسته‌ی دموکراسی پدر دهه‌های بعد از ۱۹۴۸ بود.

مورد آخر این که جنبش کارگری شیلی بعد از ۱۹۸۹ دموکراتیک بود، گرچه بعد از کودتای ۱۹۷۳ با سوسیالیست‌ها و کمونیست‌ها هم متحد بود. مواضع رژیم سوسیالیست طبعاً تغییرات عمده‌ای در سال‌های حکومت تمامیت‌خواهان دوران دیکتاتوری پیدا نمود. در دهه‌ی ۱۹۸۰ بالاخره حزب سوسیالیست شیلی از مارکسیسم عبور کرده و کاملاً لیبرال دموکراسی را پذیرفت.

📖 اخبار خارجی:

جهان:

به مناسبت تشکیل کنفرانس گروه ۲۰ در روزهای ۹ و ۱۰ فوریه‌ی ۲۰۱۵ در ترکیه

گروه ۲۰ (جی ۲۰، G20) ده میلیون شغل دیگر را به خطر می‌اندازد

وزاری دارایی کشورهای گروه ۲۰ باید بر ایجاد شغل و کاهش نابرابری تمرکز کنند

کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC)، ۹ فوریه‌ی ۲۰۱۵

کنفرانس وزرای دارایی کشورهای گروه ۲۰ در استانبول

وزرای دارایی گروه ۲۰ باید توجه خود را به تقویت رشد در عرصه‌ی جهانی، به سیاست‌هایی که موجب ارتقاء استانداردهای زندگی برای خانواده‌های کارگری می‌شوند، معطوف کنند و این رویکرد را در قانون اقدامات‌شان برای بهبود وضع اقتصادی قرار دهند.

گروه کارگری ۲۰ (L20 Labour 20) که کارگران و اتحادیه‌های کارگری را نمایندگی می‌کند می‌گوید: "اگر سیاست‌های فعلی توسط کشورهای گروه ۲۰ ادامه یابند، شکاف شغلی تا سال ۲۰۱۹ به بیشتر از ۲۱۲ میلیون نفر بالغ خواهد شد. این تعداد در سال ۲۰۱۴ برابر ۲۰۱ میلیون نفر بوده است.

جان ایوانز، دبیرکل کمیته‌ی مشورتی اتحادیه‌های کارگری وابسته به سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، اظهار داد که وزرای دارایی گروه ۲۰ از هدف تعهد شده‌شان بسیار به

عربستان سعودی:

زنان ۱۲ درصد نیروی کار را تشکیل می‌دهند

مجله‌ی سعودی، ۱۱ فوریه‌ی ۲۰۱۵

۶۴ درصد لیسانس‌های سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ زن بوده‌اند

طبق آمار دفتر مرکزی آمار و اطلاعات عربستان سعودی، زنان در این کشور، علیرغم سهم ۵۱ درصدی‌شان از فارغ‌التحصیلان، فقط ۱۳ درصد مشاغل خصوصی و دولتی را در اختیار دارند.

داده‌های دفتر مذکور، فارغ‌التحصیلان دوره‌های لیسانس و فوق لیسانس و دکترا، در داخل و خارج از عربستان را شامل می‌شود.

این داده‌ها همچنین نشان می‌دهند که ۶۴ درصد فارغ‌التحصیلان دوره‌ی لیسانس از دانشکده‌های خصوصی و دولتی عربستان، در سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ زن بوده‌اند.

صاحب‌نظران این سهم ناچیز زنان در بازار کار عربستان را با رسومات اجتماعی و محیط نامناسب کار برای زنان در برخی از بخش‌ها توضیح می‌دهند.

نواف ال ذیب، یکی از کارشناسان «انجمن عربی برای مدیریت منابع انسانی»، می‌گوید که کلاً موضوع کار زن در جامعه هنوز یک مفهوم نسبتاً جدید در عربستان است.

او می‌افزاید: «مقایسه‌ی سهم زنان و مردان فارغ‌التحصیل در بازار کار، در این مرحله از تکامل اجتماعی عربستان، مقایسه‌ی دقیقی نیست.»

«انتخاب بسیاری از زنان، بیکار ماندن در خانه است. دخالت مقامات رسمی‌لازم است تا درهای استخدام در تمام بخش‌ها به روی زنان باز شود.»

او اضافه می‌کند: «زنان امروزی می‌خواهند با درآمدشان خانواده‌شان را حمایت کنند. این گرایش اجتماعی پیش‌تر از این وجود نداشت.»

«امروزه برای گذران زندگی، زن و مرد یک خانه باید درآمد داشته باشند.»

دوراند. تعهد آنان این بوده است که در خلال پنج سال آینده تولید ناخالص ملی کشورهای عضو را به میزان ۲/۱ درصد بیش از آنچه در نتیجه‌ی سیاست‌های کنونی ممکن است حاصل شود، افزایش دهند.

ایوانز می‌گوید: «معتبرترین مؤسسات بین‌المللی در پیش‌بینی‌هاشان در مورد رشد جهانی، با کاستن از درجات آنها تجدیدنظر کرده‌اند.»

کند شدن رشد در اقتصادهای نوظهور و بروز بحران در منطقه‌ی یورو، خطرات قابل توجهی را متوجه فرصت‌های شغلی و استانداردهای زندگی کرده‌اند.

«هرچه بیکاری در بالای ۲۰۰ میلیون بیشتر باقی بماند یا از این نیز بیشتر شود، خطر آن که به دردی «ساختاری» تبدیل شود، بیشتر است.»

اولین دیدار وزیرای دارایی گروه ۲۰، پس از آن که حزب ضد ریاضتی سیریزا در یونان به قدرت رسید، در استانبول برپا شده است. امسال ترکیه ریاست کنفرانس گروه ۲۰ را به عهده دارد.

خانم شاران بورو، دبیرکل کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری می‌گوید: «رد سیاست‌های ریاضتی توسط مردم یونان در انتخابات اخیر این کشور، مرزهای این سیاست را آشکار کرد. ریاضت و «رفورم‌های ساختاری» قادر به حل مسائل دامن‌گیر یونان نیستند. این سیاست‌ها فقط مسائل جدیدی را به بار آورده‌اند.»

او می‌افزاید: «افزایش دستمزد افراد با درآمدهای پایین و متوسط، همراه با توسعه‌ی سرمایه‌گذاری‌های دولتی برای از جا کندن وضع در سمت رشد و تضمین این که این رشد بر پایه‌ی فرصت‌های شغلی و سمت‌گیری برای توسعه‌ی بلند مدت اقتصادی تحقق خواهد یافت، لازم است.»

ابتکارات اقتصادی که توسط گروه کارگری ۲۰ به کنفرانس گروه ۲۰ ارائه شده‌اند، نشان می‌دهند که ترکیب متوازی از افزایش دستمزد و سیاست‌های سرمایه‌گذاری می‌تواند تا ۵/۸۴ درصد رشد بیشتر را در قیاس با سیاست‌های کنونی متحقق سازد و ۳۳ میلیون فرصت شغلی ایجاد کند.

آقای ایوانز می‌گوید: «با اولویت‌گذاری مناسب ناظر بر رشد و ایجاد کار، کشورهای گروه ۲۰ می‌توانستند و هنوز می‌توانند سال ۲۰۱۵ را به نقطه‌ی عطفی در مهار بحران اقتصادی جهانی تبدیل کنند.»

*****

این واقعیت زنان را تشجیع می‌کند که برای یافتن کار اقدام کنند. این واقعیت همچنین مشوق بازار کار برای پذیرش زنان بیشتری خواهد بود.

"از این نظر، بیشترین فرصت‌های شغلی برای زنان را بخش خدمات و درمان ایجاد می‌کند. پروژه‌های جدید وزارت بهداشت هم موجب تقویت این گرایش است."

"برای استخدام زنان، بخش خصوصی از بخش دولتی سریع‌تر عمل می‌کند، زیرا نگاه مؤسسات بخش خصوصی به کیفیت‌های کارگران و سودی است که آنان می‌توانند برای شرکت داشته باشند."

محمد ال خونایزی، یکی از اعضای کمیته‌ی منابع انسانی وابسته به شورای ملی می‌گوید: "به واقع مشارکت زنان عربستان در بازار کار کم است، اما با اشاعه‌ی عمده‌ی «سعودیزاسیون»، یعنی پرداخت پاداش به کارگران سعودی، برای آن که در خانه بمانند، آمار نادقیق از کار در می‌آید."

او می‌افزاید: "وزیر کار باید محیط و شرایط مناسب برای کار زنان را تعریف کند. این اقدام باید وضع قوانین علیه آزار جنسی را نیز شامل شود تا از ترس زنان کاسته شود. قبل از این که زنان در تمام بخش‌ها استخدام شوند، باید بسیاری از اصلاحات صورت گرفته باشند."

* * * * *

مصر:

چهار بار اقامه‌ی دعوی اتحادیه مستقل برای جلوگیری از فسخ همکاری

اخبار روز مصر، ۱۰ فوریه ۲۰۱۵

اتحادیه‌ی مستقل کارگران مخابرات مصر، به منظور حمایت از حقوق کارگران و حفظ نقش صاحبان پنج درصد از سهام مخابرات، چهار شکایت را برای متوقف کردن روند فسخ همکاری مخابرات مصر و شرکت ودافون تقدیم دادگاه کرده است. این پرونده در قاهره جریان دارد و نخستین جلسه‌ی دادگاه روز ۹ آوریل برگزار خواهد شد.

بنا به اظهارات محمد ابو قریش، رییس اتحادیه‌ی مستقل کارگران مخابرات، هیچ بندی در قرارداد مربوط به سرمایه‌گذاری، مخابرات را مجبور به فسخ همکاری با ودافون نمی‌کند، ولو که مخابرات بخواهد به عنوان اوپراتوری جامع که خدمات موبایل نیز عرضه می‌کند، عمل کند. او تأکید می‌کند که سهامداران اقلیت در مخابرات، که سهامشان حدود پنج درصد است، قادراند روند فسخ همکاری را متوقف کنند.

او نمونه‌ی سهامداران اقلیت در شرکت موبی‌نیل را نمونه می‌آورد، که توانستند مانع از تصاحب سهام این شرکت توسط مخابرات فرانسه (فرانس تلکوم) به ازای قیمت پایین شوند.

سهام مخابرات مصر در ودافون مصر برابر ۴۴/۹۵ درصد سرمایه‌ی این شرکت است. ابو قریش می‌گوید که به چند دلیل باید مانع از قطع همکاری بین مخابرات و ودافون شد.

یکی این که ۴۵ درصد سهام شرکت به مخابرات مصر تعلق دارد و طبق قوانین سرمایه‌گذاری، هیچ چیز نمی‌تواند مخابرات را وادار به فروش سهام خود در ودافون مصر کند، ولو که خواهان حق تأمین خدمات موبایل باشد.

قوانین سرمایه‌گذاری ناظر بر حفظ حقوق سهامداران اقلیت‌اند؛ بنابراین دارندگان حدود پنج درصد سهام حق دارند خواهان مجمع عمومی فوق‌العاده شوند و از مدیریت بخواهند که فروش مخابرات مصر از مجرای ودافون را متوقف کند.

دادگاه مصر در زمانی که سهام "اوراسکوم" در شرکت موبی‌نیل برای فروش به مخابرات فرانسه پیشنهاد شد، از حقوق سهامداران اقلیت حمایت کرد.

کارگران ایران:

محاكمه جميل محمدی در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب

اتحادیه آزاد کارگران ایران:

جميل محمدی از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران مورد محاکمه قرار گرفت. در این دادگاه جميل محمدی به دلیل شرکت در کمپین اعتراضی چهل هزار امضای کارگری و عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران به اتهام واهی اجتماع و تباخی برای ارتکاب جرم بر ضد امنیت کشور تفهیم اتهام شد و ضمن رد اتهام وارده بر حقانیت کارگران در دفاع از حقوق انسانی شان تاکید کرد.

جميل محمدی و جعفر عظیم زاده دو تن از هماهنگ کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران نیمه شب دهم اردیبهشت سال جاری با یورش ماموران امنیتی به منازل شان بازداشت و به ترتیب مدت ۲۳ و ۴۶ روز در بند ۲۰۹ زندان اوین محبوس شدند.

*****

مظفر صالح نیا احضار شد

مظفر صالح نیا از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران به ستاد خبری وزارت اطلاعات سنجده احضار و از ساعت ۱۲ تا ۱۴ مورد بازجویی قرار گرفت.

در این بازجویی مامورین وزارت اطلاعات از وی در مورد عضو گیری در اتحادیه آزاد کارگران ایران، اسامی اعضای هیات مدیره اتحادیه، برگزاری جلسات و تصمیمات در مورد فعالیت های پیش روی اتحادیه و... سوالاتی را مطرح کردند و از وی مصرانه خواستند تا از عضویت در اتحادیه آزاد کارگران ایران استعفا و آنرا کتبا اعلام کند.

. اما مظفر صالح نیا ضمن پاسخ های لازم در مورد سوالات مطرح شده بر قانونی بودن اتحادیه و عدم استعفای خود از آن تاکید کرد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با تاکید بر قانونی بودن فعالیتهايش، عضویت همه کارگران در تشکل های مستقل کارگری و منجمله عضویت در اتحادیه را حق مسلم آنان می داند و بدین وسیله اعلام می دارد در مقابل هر گونه سیاست سرکوب تشکل های مستقل کارگری ایستادگی خواهد کرد.

بازداشت و احضار و بازجویی از اعضای تشکل ها و نهادهای مستقل کارگری در حالی پایانی ندارد که با روی کار آمدن دولت روحانی سیاست بگیر و ببند، به اعتراضات صنفی کارگران در محل کار نیز کشیده شده است و روزی نیست که در جای جای کشور اعتراضات کارگران بدلیل عدم پرداخت مزد و یا خواست افزایش مزد و اعتراض به اخراج منجر به بازداشت و یا زدن اتهامات واهی به کارگران معترض نشود.

این سیاست در حالی با جدیت تمام از سوی دولت روحانی دنبال میشود که کارگران ایران بدلیل مزد سه برابر زیر خط فقر در بدترین شرایط معیشتی در تاریخ معاصر ایران قرار دارند اما در مقابل این وضعیت فلاکت بار تنها چیزی که حکومت در برخورد به آن از خود نشان می دهد سیاست بگیر و ببند و زدن اتهامات واهی امنیتی به کارگران است. بی تردید چنین سیاست هایی نه تنها راه به جایی نخواهد برد بلکه بر عمق و دامنه نفرت و انزجار کارگران ایران از وضعیت موجود خواهد افزود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران -
۱۹ بهمن ماه ۱۳۹۲

*****

تجمع کارگران شیشه آبگینه

کارگران شیشه آبگینه در ادامه اعتراضات صنفی خود طی ماههای گذشته و در واکنش به بی تفاوتی کارفرما در خصوص پرداخت مطالبات مزدی شان در محوطه کارخانه تجمع کرده اند.

شماری از کارگران کارخانه «شیشه آبگینه قزوین که حقوق آنان، آذر و دی را دریافت نکرده اند در پی تداوم بی توجهی کارفرما به پرداخت مطالبات صنفی شان، در نمازخانه کارخانه تجمع کردند.

منابع خبری ایلنا در کارخانه شیشه آبگینه گزارش داده اند، امروز دومین روز است که کارگران در ادامه اعتراضات

به گفته آنان، کارگران خوزستانی که در فضای باز کار می‌کنند تأثیرات پدیده ریزگردها را به وضوح بر قرنیه چشم، قلب و ریه خود احساس می‌کنند. همچنین بیماری‌های قلبی عروقی، امراض انسدادی مزمن ریه، آسم و آلرژی، افسردگی و اضطراب و... از دیگر عوارضی است که با ورود ریزگردها به کشور در بین مردم خوزستان بویژه کارگرانی که در فضای باز کار می‌کنند دیده می‌شود.

کارگران هفت تپه می‌گویند اکثر نیروی کار این مجتمع کشت و صنعت در فضای باز مشغول بکارند و به همین دلیل بیش از سایر شهروندان در معرض آلودگی هوا قرار دارند. با وجود آنکه کارگران این مجتمع انتظار دارند در روز هایی که آلودگی هوا تشدید می‌شود کارفرما کار در واحد را تعطیل اعلام کند اما همچنان با این وضعیت از کارگران کار می‌کشند.

به گفته کارگران؛ میزان آلودگی هوای استان خوزستان بر اثر ورود ریزگردها به مرحله ای رسیده که امکان خروج از خانه وجود ندارد. به همین دلیل مرتباً کارشناسان و برخی مسئولان نسبت به وضعیت موجود به شاغلین مناطقی که غبار همه جا را فراگرفته هشدار می‌دهند.

کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه در خصوص فعالیت کارگران در مناطق آلوده به گرد و خاک می‌گویند؛ ادامه فعالیت کارگاه‌های مشمول قانون کار در روزهای آلوده به توافق کارگران با کارفرمای واحد تولیدی سپرده شده است. به همین دلیل در سال های اخیر هر بار که میزان آلاینده‌گی هوا بیشتر از حد مجاز افزایش یافته است دولت با تعطیلی کارکنان اماکن دولتی موافقت کرده اما تعطیلی کارگران منوط به توافق با کارفرما شده است.

به گفته کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه، از آنجا که تمامی کارگران و کارمندان به عنوان انسان بطور یکسان در معرض عوارض آلودگی هوا قرار دارند، محروم کردن کارگران از مصوبات مربوط به شرایط کار در هوای آلوده مصداق بارز تبعیض در جامعه است.

*****

صنعتی خود طی ماه‌های گذشته و در واکنش به بی‌تفاوتی کارفرما در خصوص پرداخت مطالبات مزدی‌شان در محوطه کارخانه تجمع کرده‌اند.

بنا بر این گزارش، کارگران کارخانه شیشه آبگینه خواستار دریافت مطالبات معوقه خود و همچنین از سرگیری فعالیت کارخانه هستند، اما نه مسئولان و نه کارفرما پاسخ قانع‌کننده‌ای به کارگران نمی‌دهد و در این بین کارگران بلا تکلیف بیشترین خسارت را دیده اند.

به گفته آنان در شرایطی که همه مسئولان استانی و شهرستانی از مشکلات کارگران آبگینه با خبرند اما هنوز بی‌تفاوتی کارفرما در خصوص پرداخت مطالبات مزدی آنها ادامه دارد.

همچنین منابع خبری ایلنا در شیشه آبگینه در خصوص بدهکاریهای این کارخانه به سازمانهای مختلف مدعی شدند، این کارخانه حدود ۳ میلیارد تومان به اداره گاز و بیش از ۲ میلیارد تومان به سازمان تامین اجتماعی بدهکار است.

*****

جان کارگران ، جان نیست؟

فعالان کارگری در مجتمع کشت و صنعت هفت تپه، از اجباری بودن حضور کارگران این واحد تولیدی در روزهایی که آلودگی هوا در محل کارشان از مرز هشدار می‌گذرد خبر می‌دهند.

کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه به ایلنا گفته‌اند: "تشدید بحران آلودگی هوای مناطق جنوبی کشور به ویژه خوزستان که در اغلب فصول سال هوایی غبارآلود دارد، باعث شده این پدیده تأثیر غیر قابل جبرانی بر سلامت کارگران این مجتمع بگذارد که بطور عادی نیز در شرایط سخت و زیان آور و یا در فضای باز کار می‌کنند."

اعتصاب غذای ۲۰۰ کارگر کارخانه گندله سازی چادرملو

منابع کارگری ایلنا در کارخانه لوله سازی اهواز گزارش دادند؛ کارگران شرکت پیمانکاری «سیال سازه روشن» که تعدادشان ۱۲۰۰ تن است در اعتراض به پرداخت نشدن دو ماه حقوق و اعلام نارضایتی از شرایط کار در این شرکت پیمانکاری، خواستار دریافت معوقات حقوقی و تغییر وضعیت شغلی خود هستند.

کارگران می گویند؛ همکاران رسمی و قرارداد موقتشان از مزایای ویژه‌ای همانند پاداش، «نفت کارت» و حق کار در شرایط آب و هوایی بد و مزایایی چون استفاده از منازل سازمانی و... برخوردارند اما این مزایا به ما کارگران پیمانکاری تعلق نمی‌گیرد.

کارگران تصریح کردند؛ از روز دوشنبه (۱۳ بهمن) که کارگران پیمانی با اجتماع در محوطه کارخانه فعالیت تولیدی بخشی از کارخانه را در سه کارخانه شماره یک، ۴ و پوشش متوقف کرده‌اند، کارفرما نسبت به این موضوع بی‌تفاوتی نشان می‌دهد و سعی می‌کند به جای رفع مشکلات کارگران، به اجتماع صنفی کارگران در ایام دهه فجر برچسب سیاسی بزند.

به ادعای کارگران لوله سازی اهواز، اخیرا کارفرما با نصب اطلاعیه‌ای در محوطه کارخانه هر گونه اجتماع صنفی کارگری را ممنوع اعلام کرده و برپایی تجمع کارگری در ایام دهه فجر را عملی ضد انقلابی دانسته است.

به اعتقاد کارگران، اجتماع صنفی آنان برای تحقق حقوق صنفی‌شان انجام شده است و برچسب‌های سیاسی به کارگرانی که بدنبال حقوق خود هستند نمی‌چسبد.

اخبار کوتاه

نبود هیات‌های تشخیص و حل اختلاف در مناطق ویژه
کارگرانی که تحت مقررات قانون کار در مناطق ویژه و آزاد اقتصادی کار می‌کنند از نبود هیات‌های تشخیص و حل اختلاف برای رسیدگی به اختلافات روابط کار خبر می‌دهند.

*****

انتقاد از توقف بیمه کارگران ساختمانی
«کاظم احمدیان» با بیان اینکه دولت اصلاح ماده ۵ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی را برای اجرا به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ابلاغ کرده است، افزود؛ ظاهرا تامین اجتماعی در مسیر اصلاح بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی نیست بلکه در فکر تغییر آن است.

کارگران کارخانه گندله سازی اردکان به دلیل عدم انجام تعهدات مدیران در زمینه پرداخت پاداش و نادیده گرفته شدن سختی کار برای کارگران چندین بار دست به اعتراض زده اند، که در ادامه اعتراضات کارگران این مجموعه برای نشان دادن اعتراض خود روز ۱۱ بهمن از رفتن به رستوران خودداری کردند.

به گزارش ۱۱ بهمن صدای صنعت، یکی از کارگران این کارخانه که هویتش محفوظ است، با اعلام این خبر گفت: کارگران این کارخانه به دلیل کم بودن پاداش وسختی کار وهمچنین عدم کیفیتی غذا از رفتن به رستوران کارخانه خودداری کردند.

وی اضافه کرد که این ۲۰۰ کارگر کارخانه گندله سازی قصد دارند در ادامه اعتراض خود امشب نیز از رفتن به رستوران کارخانه خود داری کنند و به اعتصاب غذای خود ادامه دهند.

به گزارش ۱۲ بهمن همین منبع، یکی از کارگران این کارخانه که هویتش محفوظ است، گفت: روز ۱۲ بهمن مدیران گندله سازی با کارگران صحبت کردند و برای رفع مشکلات کارگری قول مساعدت دادند و قرار شد طی جلسه ای با مدیران شرکت مسئله پایین بودن پاداش کارگران را مطرح و بررسی کنند. کارگران معترض گندله سازی نیز روز ۱۲ بهمن به اعتصاب خود پایان دادند.

*****

ادامه تجمع کارگران:
اعتراض صنفی کارگران پیمانی «لوله سازی خوزستان»

کارگران تحت مدیریت شرکت پیمانکاری «سیال سازه روشن»، نیروی انسانی کارخانه «لوله سازی اهواز» که طی دو ماه گذشته حقوق دریافت نکرده‌اند، در ادامه اعتراض صنفی چند روز گذشته، (۱۹ بهمن) نیز در محوطه کارخانه تجمع کردند.

حوادث کار

مطالبات حقوقی ۹۰۰ کارگر قطار شهری اهواز
«با وجود آنکه یک ماه به پایان سال جاری باقی است و کارگران انتظار دارند عیدی و پاداش پایان سال خود را دریافت کنند اما کارفرما مطالبات حقوقی ۴ ماه گذشته ۹۰۰ کارگر را پرداخت نکرده است.»

منابع کارگری ایلنا در پروژه قطار شهری اهواز از پرداخت نشدن ۴ ماه از معوقات حقوقی حدود ۹۰۰ کارگر شرکت پیمانکاری کیسون (مجری این پروژه) خبر می‌دهند

صدای کارگران

ما کارگران، انسانیم

ظرف چند روز گذشته وحتا همین حالا که مشغول نگارش این متن هستم، گردوخاک شدیدی استان خوزستان را در برگرفته است. بطوری که دید بشدت کاهش یافته و مهمتر اینکه، نفس کشیدن بسیار سخت شده است. کافیت که نیم ساعت بیرون از خانه باشی تا تمام بدن آدمی را خاک در بر گیرد. دهان طعم خاک می‌گیرد و نوشیدن آب توام با طعم خاک. این در حالی است که مدت هاست که خوزستان درین شرایط سخت محیط زیستی بسر می‌برد.

و آن چیزی که بشدت فزونی یافته است، افزایش چشمگیر بیماران مبتلا به انواع مرض های تنفسی و انواع حساسیت هاست. با این حال دراین شرایط دشوارو در واکنشی فوری از سوی دولت ومسئولین مربوطه معمولا تمامی مدارس وادارات دولتی و بانک ها وسایر دوائر عمومی را که در محیط در بسته فعالیت می نمایند را تعطیل می کنند.

اما کارگران که در فضای آزاد مشغول بکارهستند وبیشترین تاثیر این آلودگی بر روی بدن آن هاست، شامل این تعطیلی نمی شوند. چرا؟

مگر این گردوخاک، هوشمند است که روی بدن کارگران تاثیر نگذارد؟ تاکی این نگاه تحقیر آمیز در مورد کارگران باید دوام داشته باشد؟ براستی این دو بوم و هوا برای چیست؟ ما هم انسانیم.

با آرزوی دنیایی که شاهد هیچ گونه تبعیضی نباشیم

رضارخشان - بهمن ماه/

کارگر «سیمان سپاهان» مجروح شد

بر اثر حادثه کاری که روز پنجشنبه (۱۶ بهمن) در کارخانه سیمان سپاهان اتفاق افتاده است یکی از کارگران این واحد صنعتی از ناحیه زانو، لگن و قسمت زیر شکم دچار جراحت شده است.

به گزارش خبرنگار ایلنا، در این حادثه «علی اکبری» کارگر جوشکار کارخانه سیمان سپاهان بر اثر کشیده شدن بر روی زنجیر تسمه نقاله که برای جابجایی کلینکر سیمان تعبیه شده است مجروح و به بیمارستان شهید مطهری فولادشهر منتقل شد.

*****

مجروح شدن ۲ کارگر در تهران

سه کارگر مقنی بر اثر ریزش ناگهانی دیواره‌های کانال آب فاضلاب شهری واقع در بلوار معلم، به شدت مصدوم شدند. بر اساس گزارش دریافتی ایلنا، (۱۹ بهمن) عده‌ای از کارگران مشغول حفر کانال برای سیستم فاضلاب شهری بودند که به یک باره بخشی از دیواره خاکی آن ریزش کرد و سه تن تا کمر در زیر خاک گرفتار شدند. بنا بر این گزارش، آتش نشانان با برداشتن خاک به سرعت هر سه کارگر افغان را از زیر آوار خارج کردند که خوشبختانه هر سه از این حادثه جان سالم بدر بردند.

*****

وقوع دو حادثه کار در «سیمان سپاهان»

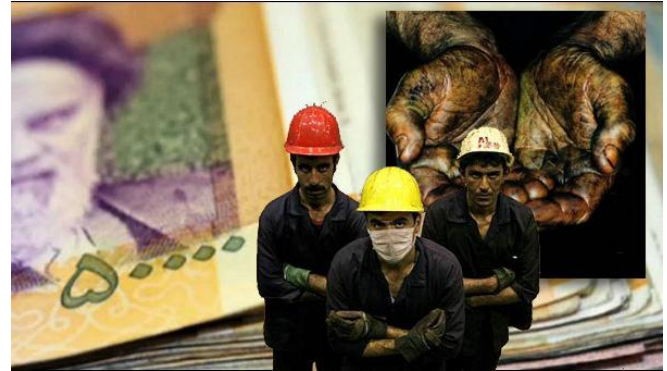
ابراهیم رجبی، کارگر واحد تعمیرات کارخانه سیمان سپاهان بر اثر سقوط قلاب جرثقیل سقفی یکی از سالن‌های این کارخانه آسیب دیده و هم اکنون در بیمارستان شهید مطهری «فولادشهر» اصفهان بستری است.

روز یکشنبه نوزده بهمن ماه بر اثر سقوط قلاب جرثقیل سقفی در کارخانه سیمان سپاهان ابراهیم رجبی کارگر واحد صنعتی این کارخانه از ناحیه ران پا آسیب دید. سه روز پیش از این حادثه نیز یکی دیگر از کارگران کارخانه سیمان سپاهان به نام «علی اکبری» در هنگام کار مجروح شده بود..

اطلاعیه ها

دستمزد کارگران، شناورپرداخت شود

این نهاد صنفی با یادآوری اینکه تنها به فاصله چند روز از زمانی که بانک مرکزی به عنوان یک مرجع رسمی دولتی مدعی نزولی شدن روند نرخ تورم ایران شد بهای نان به عنوان پایه‌ای‌ترین کالای مصرفی خانواده‌های کارگری تا ۳۳ درصد افزایش یافت، ادامه می‌دهد؛ واقعیت این است که به دلیل سوگیری‌های سرمایه داری مالی که هم اکنون در مناسبات اقتصادی کشور حاکم است، سهم واقعی کارگران از قیمت تمام شده تولید نادیده گرفته شده و بنابراین ضروری است تا جهت ترمیم قدرت خرید خانواده‌های کارگری هرچه زودتر دستمزد کارگران نیز مانند سایر هزینه‌های تمام شده تولید بصورت شناور افزایش یابد.

به باور نویسندگان این اطلاعیه با وجود آنکه در سرمایه‌داری صنعتی تامین خواسته‌های کارگران به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تولید ارزش افزوده پذیرفته شده است اما در مناسبات سرمایه داری مالی که اساسا بر سرمایه‌گذاری طولانی مدت در پروژه‌های اقتصادی اعتقادی ندارد همواره کمترین سهم ممکن برای کارگران در نظر گرفته شده است و تحت تاثیر همین مناسبات است که امروز دامنه جغرافیایی مناطق آزاده و ویژه اقتصادی به عنوان محافلی که در آن حقوق اجتماعی نیروی کار به حداقل‌ترین شکل ممکن رسیده رو به گسترش است.

در میانه مذاکرات تعیین مزد کارگران برای سال ۹۴، اتحادیه نیروی کار پروژه‌های پالایشگاهی، پتروشیمی و نیروگاهی ایران با انتشار اطلاعیه‌ای خواستار آن شد تا دستمزد کارگران نیز مانند سایر هزینه‌های تولید بصورت شناور تعیین شود.

این اتحادیه کارگری با یادآوری این نکته که اقداماتی همچون توسعه مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، معافیت کارگاه‌های کوچک از شمول مقررات قانون کار و از شیوه منسوخ شده استاد-شاگردی در بازار کار تنها باعث محرومیت بیشتر طبقه کارگر ایران از حقوق اجتماعی قانونی خود می‌شود، می‌افزاید: از آنجا که بیشتر جامعه ایران را مزدبگیران کارگر تشکیل می‌دهند اتخاذ چنین محرومیت‌هایی با اهداف بلند مدت و سیاست گذاری‌های کلانی که در خصوص جوان شدن جمعیت، حمایت از تولید داخلی و توزیع متناسب حمایت‌های اجتماعی می‌شود مغایرت دارد.

به گزارش ایلنا، در اطلاعیه آمده است با وجود آنکه بیشتر کارگران شاغل در پروژه‌های پالایشگاهی، پتروشیمی و نیروگاهی ایران به دلیل اشتغال در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی از حمایت‌های قوانین کار و تامین اجتماعی محروماند اما به استناد ماده ۲۶ مقررات اشتغال مناطق آزاد و ویژه اقتصادی میزان مزد آنها نباید از حداقل مزد قانونی کشور کمتر باشد.

این اتحادیه کارگری در ادامه با یادآوری اینکه به موجب ماده ۴۱ قانون کار شورای عالی کار به عنوان مرجع رسمی تعیین مزد باید بر اساس دو معیار «نرخ تورم» و «سبب هزینه‌های زندگی یک خانواده متوسط چهار نفره» دستمزد کارگران را تعیین کند، می‌افزاید: در سال‌های اخیر روند صعودی هزینه‌های زندگی با گزارش‌های رسمی نرخ تورم همخوانی نداشته و همین مسئله باعث عقب ماندگی قدرت خرید کارگران شده است.

این اتحادیه با انکار ناپذیر دانستن نقشی که کارگران به عنوان نیروی انسانی در ایجاد ارزش افزوده و تبدیل مواد اولیه به کالای نهایی برعهده دارند، اضافه می‌کند: از زمان خاتمه جنگ و شروع سیاست‌های خصوصی سازی با توصیه بانک جهانی تاکنون هربار که زمان توزیع درآمد حاصل از فروش کالای نهایی فرارسیده است سهم کارگران به عنوان یک حق اجتماعی نادیده گرفته شده است.

شغلی برای کارگر می تواند ایجاد کند که حال ما بخواهیم به کتبی شدن قرارداد به عنوان فاکتوری برای تامین امنیت شغلی مان بنگریم و آن را به نفع خود ارزیابی کنیم. لذا به نظر من اضافه کردن چنین تبصره ای به ماده ۷ قانون کار فقط با هدف تحمیل چیز دیگری در این لایحه صورت گرفته است.

در مورد بند ۲ ماده ۱ این لایحه نیز باید بگویم که این اقدام نیز بطور روشنی با هدف تحمیل ما کارگران صورت گرفته است و با اینکار تلاش شده است نشان داده شود که گویا در این طرح تبصره ای به نفع کارگران وارد شده است.

اما وقتی بدانیم که عین همین تبصره ای که تحت عنوان تبصره ۴ که قرار است به ماده ۷ قانون کار اضافه شود بطور کاملتری در ماده ۲۴ قانون کار وجود دارد آن وقت عمق ریاکاری طراحان و تصویب کنندگان چنین طرحی روشن می شود: بند ۲ ماده ۱ طرح مصوب که قرار است تحت عنوان تبصره ۴ به ماده ۷ قانون کار اضافه شود میگوید: "کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد مزایای قانونی پایان کار به مأخذ هر سال یکماه آخرین مزد پرداخت نمایند".

– ماده ۲۴ قانون کار می گوید: در صورت خاتمه قرارداد کار، کار معین یا مدت موقت، کارفرما مکلف است به کارگری که مطابق قرارداد، یکسال یا بیشتر، به کار اشتغال داشته است برای هر سال سابقه، اعم از متوالی یا متناوب براساس آخرین حقوق مبلغی معادل یکماه حقوق به عنوان مزایای پایان کار به وی پرداخت نماید.

در نتیجه و با مقایسه تبصره وارد شده به ماده ۷ با ماده ۲۴ قانون کار، می بینید که اضافه کردن چنین تبصره ای ریاکاری ایی بیش نبوده است.

جعفر عظیم زاده در ادامه این مصاحبه در تشریح ماده ۲ این مصوبه گفت: در این ماده بندی تحت عنوان بند ج به ماده ۱۰ قانون کار موجود اضافه شده است که می گوید: "شرایط و نحوه فسخ قرارداد (در مواردی که مدت تعیین نشده است)". چیزی که در رابطه با این بند روشن است این است که طراحان این بند به جای حذف تبصره ۲ ماده ۷ قانون کار این بند را اضافه کرده اند تا با استناد به آن شرایط و نحوه فسخ قراردادهایی که مدتی در آن قید نشده است را وارد قانون کنند و از این رهگذر معدود موارد قرارداد دائم را که در نتیجه تبصره ۲ ماده ۷ قانون کار وجود دارد از میان بردارند.

وی در باره ماده ۲ مصوبه مجلس اظهار داشت: در این ماده، بندی تحت عنوان بند ز به متن ماده ۲۱ قانون کار اضافه شده است. این بند می گوید: " فسخ قرارداد به نحوی که در متن قرارداد (منطبق با قانون کار) پیش بینی شده است". حرافی و ریاکاری از سر و روی این بند می ریزد.

صدها هزار کارگر آواره می شوند

جعفر عظیم زاده:

(بخش پایانی)

جعفر عظیم زاده در مورد کلیت مصوبه جدید مجلس در مورد اضافه کردن برخی تبصره ها به موادی از قانون کار اظهار داشت: هر انسان منصف و دقیقی که این مصوبه را با قدری تعمق بخواند بلافاصله متوجه ریاکاری نهفته در آن برای حقنه کردن تسهیل شرایط اخراج کارگران می شود.

به این معنا که با چنان مهارتی کل مصوبه را دچار آشفتگی و تناقض کرده اند که در نگاه اول هر کسی آن را بخواند فکر می کند ارائه دهندگان این طرح و نمایندگان که به آن رای داده اند آدمهای بسیار بی سواد و غیر مطلعی بوده اند. اما چنین رویکردی در تنظیم این طرح و تصویب آن کاملاً تعمدی انجام شده است تا هدف اصلی این طرح پوشیده بماند.

جعفر عظیم زاده افزود: درست است که بند اول ماده ۱ این طرح مبنی بر کتبی شدن قراردادها که قرار است تحت عنوان تبصره ۳ به ماده ۷ قانون کار اضافه شود مثبت است اما با توجه به شرایط موجود و باز بودن دست کارفرمایان در تحمیل هر گونه شرایط برده واری بر کارگران، دادن چنین امتیازات کوچکی نفعی برای ما کارگران نخواهد داشت.

مگر در قانون کار موجود قرارداد سفید امضا قانونی است که سال هاست این گونه قراردادها در بسیاری از مراکز تولیدی و صنعتی به یک روال تبدیل شده است؟

به این معنا میخوام بگویم که صرف غیر قانونی کردن قراردادهای شفاهی، ذره ای دردی از درد ما کارگران دوا نخواهد کرد. وقتی قرارداد یک ماهه برسمیت شناخته می شود و کارفرما می تواند پس از یک ماه، قرارداد کارگر را تمدید نکند دیگر کتبی شدن چنین قراردادی چه امنیت

صدها هزار کارگر در این گونه صنایع و با شرایط سنی فوق هم اکنون مشغول بکارند که با اجرایی شدن این بند در ماده ۲۱ قانون کار آواره خیابان ها خواهند شد بدون اینکه ذره ای پشتوانه برای ادامه حیات یا امکانی برای دست و پا کردن شغلی داشته باشند.

فاجعه بسیار بزرگ و هولناکی در انتظار صدها هزار خانواده کارگری است. تازه این در شرایطی است که صاحبان صنایع واقعا بخواهند دست به اصلاح و نوسازی بزنند نه اینکه آن را مستمسکی برای اخراج کارگران قرار بدهند که چنین نیز خواهند کرد.

جعفر عظیم زاده افزود: شما عمق فاجعه و جدی بودن طرح اخراج صدها هزار کارگر با مصوبه مجلس را زمانی متوجه می شوید که بدانید در ماده ۹ "قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور" (۲) پیش بینی شده است که چنان چه صندوق بیمه بیکاری منابع کافی برای تحت پوشش گرفتن بیمه بیکاری کارگرانی که اخراج شان با استناد به این ماده صورت می گیرد نداشته باشد باید اعتبار آن از طریق بودجه کل سالانه کشور تامین شود.

ببیند که اخراج چند صد هزار یا میلیون کارگر مد نظر است که خودشان پیش بینی می کنند ممکن است موجودی صندوق بیمه بیکاری کفاف این همه اخراج و بیکار سازی را ندهد!!

وی در پایان این مصاحبه در رابطه با این پرسش که آیا بیمه بیکاری پشتوانه ای برای این صدها هزار کارگر نیست اظهار داشت: مطلقاً نه خیر، بیمه بیکاری در ایران یک داروی موقت برای پیش گیری از اولین سگته است، چرا که طبق قانون بیمه بیکاری کارگران فقط در ازای میزان سال های سابقه کارشان به آن وصل می شوند که اغلب دو سه سال بیشتر نیز نیست و دولت و کارفرمایان ربالی مسئولیت در برابر کارگرانی که مدت بیمه بیکاریش بنا بر سابقه کارشان تمام می شود ندارند.

(۱) ماده ۴ آیین نامه اجرائی قانون بیمه بیکاری

هرگونه تغییر یا بازسازی خط تولید، جابه جایی کارگاه و ماشین آلات به منظور کاهش وابستگی و بهینه کردن تولید که در راستای سیاست های اقتصادی و اجتماعی دولت صورت گیرد تغییر ساختار اقتصادی تلقی می گردد و تصمیم گیری در مورد کارکنان این قبیل کارگاه ها که موقتاً بیکار شناخته شده و در چارچوب بند «الف» ماده ۷ قانون از مقرری بیمه بیکاری استفاده خواهند نمود، به عهده شورایی عالی کار می باشد

تیسره ۱: مدیران و کارفرمایان کارگاه های موضوع این ماده موظفند طرح تغییر ساختار اقتصادی واحد خود را که به

جعفر عظیم زاده در باره ماده ۴ مصوبه مجلس در مورد قانون کار گفت: اصل مسئله این جاست. تمامی تردستی های موجود در مصوبه مجلس و قید شرایط اقتصادی، سیاسی، اجتماعی به مثابه فاکتورهای برای خاتمه قرارداد کارگر در اصل لایحه حمایت از تولید برای همین بوده است تا بند ح را با هدف اخراج صدها هزار کارگر وارد ماده ۲۱ قانون کار کنند.

اصلاح ساختار و نوسازی صنایع در ماده ۴ آیین نامه اجرائی بیمه بیکاری قانون کار موجود (۱) معطوف به اخراج کارگر نیست و از این رهگذر دولت و کارفرمایان به بهانه نوسازی صنایع تاکنون قادر به اخراج کارگران نبوده اند.

این مسئله ای بود که سال ها بود در گلوئی دولت و کارفرمایان گیر کرده بود و آنان نمی توانستند به این بهانه کارگران را دسته، دسته اخراج کنند. به همین دلیل، هم در دولت های پیشین و هم در دولت دهم تلاش شد تا اصلاح ساختار و نوسازی صنایع نه به مثابه دوره ای موقتی برای وصل کارگر به بیمه بیکاری بلکه به مثابه خاتمه قرارداد کارگر قانونی شود.

این هدف را دولت های پیشین نتوانستند محقق کنند اما دولت روحانی با رویکرد به غایت ضد کارگری که دارد این مسئله را در دستور گذاشت، به اعتراضات کارگری واقعی نهاد، بازداشت و اخراج رهبران و نماینده های کارگری را در محیط های کار به اجرا در آورد و نهایتاً موفق شد آنرا به تصویب برساند.

عظیم زاده در باره تبعات وارد شدن بند ح ماده ۴ مصوبه مجلس به ماده ۲۱ قانون کار اظهار داشت: نفس وارد کردن مقوله اصلاح و نوسازی صنایع به ماده ۲۱ قانون کار که ناظر بر موارد خاتمه قرارداد می باشد بدون هیچ توضیحی معنایش این است که از این پس دولت و کارفرمایان می توانند با هر اصلاح و نوسازی که در کارخانه ها و مراکز تولیدی و صنعتی انجام می دهند یا وانمود به انجام دادن آن می کنند کارگران را قانوناً اخراج کنند بدون اینکه کارگر برای بازگشت بکار یا مقاومت در برابر اخراج حتی ذره ای از پشتوانه قانونی برخوردار باشد.

کار کارگر با این بند از این پس دیگر تمام است، نه می تواند نسبت به اخراجش اعتراض کند و نه می تواند به مراجع قانونی شکایت ببرد. مصیبت بار بودن این بند زمانی روشن می شود که به این نکته توجه کنیم که هم اکنون بیش از ۵۰ درصد صنایع کشور فرسوده و نیمه فرسوده است و اغلب کارگرانی که در این صنایع مشغول بکار هستند پا به سن گذاشته اند و امکان اشتغال مجدد در جایی دیگر برایشان صفر است.

مصوبه مجلس پیرامون افزودن تبصره هایی به مواد ۷، ۱۰ و ۲۱ قانون کار

۱- به ماده ۷ قانون کار دو تبصره به شرح زیر الحاق می شود:

تبصره ۳- قراردادها به صورت کتبی و در فرم مخصوصی است که توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در چارچوب قوانین و مقررات تهیه می شود و در اختیار طرفین قرار می گیرد. مثبت

تبصره ۴- کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد مزایای قانونی پایان کار به مأخذ هر سال یکماه آخرین مزد پرداخت نمایند.

۲- بند ذیل به عنوان بند (ح) به متن ماده ۱۰ قانون الحاق شود:

ح- شرایط و نحوه فسخ قرارداد (در مواردی که مدت تعیین نشده است)

۳. بند ذیل به عنوان بند (ز) به متن ماده ۲۱ قانون الحاق شود:

ز- فسخ قرارداد به نحوی که در متن قرارداد (منطبق با قانون کار) پیش بینی شده است.

۴- متن زیر به عنوان بند (ح) به ماده ۲۱ قانون الحاق می شود:

ح- به منظور جبران کاهش تولید ناشی از ساختار قدیمی، کارفرمایان می توانند بر مبنای نوآوری ها و فناوری های جدید و افزایش قدرت رقابت پذیری تولید، اصلاح ساختار انجام دهند، در اینصورت وزارت کار مکلف است طبق قرارداد ۳ جانبه (تشکل کارگری کارگاه، کارفرما و اداره تعاون، کار و رفاه محل)، کارگران کارگاه را به مدت شش تا دوازده ماه تحت پوشش بیمه بیکاری قرار دهد و بعد از اصلاح ساختار کارگران را به میزان ذکر شده در قرارداد ۳ جانبه به محل کار برگرداند و یا کارفرمایان می توانند مطابق مفاد ماده ۹ قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل و نوسازی صنایع کشور و قانون بیمه بیکاری عمل کنند.

تصویب وزارتخانه ذریبط (واحدهای تابعه در استان ها) رسیده است، همراه با تقاضای کتبی، تعهدات لازم و فهرست اسامی کارکنان مشمول طرح که موقتاً بیکار خواهند شد با ذکر مدت زمان استفاده از مقرری بیمه بیکاری به واحد کار و امور اجتماعی محل تسلیم نمایند و پس از تأیید طرح توسط شورای عالی کار نسبت به اجرای آن اقدام کنند.

تبصره ۲: واحدهای کار و امور اجتماعی مکلفند حداکثر ظرف ۱۵ روز پس از دریافت طرح و تقاضای کتبی، مدارک مربوط را همراه با گزارش بازرسی کار جهت اتخاذ تصمیم به شورای عالی کار ارسال نمایند. شورای عالی کار ظرف یک ماه پس از دریافت مدارک مربوط تصمیم خود را اعلام خواهد نمود.

(۲) ماده ۹ - قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور

به منظور ارتقای سطح کیفی و بهره‌وری، نیروی انسانی شرکتهای صنعتی با مشارکت تشکل کارگری و مدیریت هر شرکت مشخص می‌گردد. در صورت توافق طرفین در زمینه نیروی انسانی مورد نیاز و مازاد، نیروی مازاد با دریافت حداقل دوماه آخرین مزد و مزایا بابت هر سال سابقه کار در واحد یا به وجه دیگری که توافق شود، مطابق ضوابط بند (الف) ماده (۷) قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹، ۶، ۲۶ تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می‌گیرند. در صورت عدم حصول توافق بین تشکل کارگری واحد و کارفرما، موضوع بانظرات طرفین به کارگروهی متشکل از نمایندگان دولت (وزارتخانه‌های صنایع و

معادن، کار و امور اجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور) و سازمان تأمین اجتماعی و تشکل‌های عالی کارفرمایی و کارگری احاله و حسب نظر کمیته مذکور، کارگران مازاد باپرداخت حق سنوات مقرر در قانون کار مطابق ضوابط بند (الف) ماده (۷) قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹، ۶، ۲۶ تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می‌گیرند.

ضوابط این ماده تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، قابل اجراء می‌باشد.

در صورت کافی نبودن منابع صندوق بیمه بیکاری برای پوشش اصلاح ساختار نیروی انسانی واحدهای صنعتی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است هر ساله اعتبارات مورد نیاز را در یک ردیف مشخص و جداگانه در قالب بودجه سالانه کل کشور در اختیار سازمان تأمین اجتماعی قرار دهد.

تاریخ کارگری

و اولین اعتصاب کارگران برق در سال فوق به وسیله
عمواوغلی رهبری می شود.

این اعتصاب برای یک روز تعطیل در هفته، لباس کار، کمک به
کارگرانی که موقع کار معلول می شوند، بود (نقل از روزنامه
حبل المتین شماره ۸۷، هفدهم اوت ۱۹۰۷). در فاصله سال
های ۱۹۱۰ - ۱۹۰۷ کارگران و کارمندان تهران، رشت، کارگران
شرکت ماهی گیری لیانوزوف و باربران بندری بندر انزلی
چندین بار اعتصاب کردند و توانستند موفقیت هائی به دست
آورند. در کارخانه لیانوزوف در انزلی کارگران شیلات ایران با
روس ها متحداً اعتصاب می کردند.

پس از شکست انقلاب مشروطه و آغاز جنگ اول جهانی
نهضت کارگری ایران نیز دچار رکود گردید. با آغاز انقلاب در
روسیه بویژه پس از پیروزی انقلاب اکتبر، نهضت انقلابی در
ایران نیز توسعه یافت..

چنان که گفته شد در سال های ۱۹۱۷ - ۱۹۲۱ در تمام ایران،
بخصوص در ایالات شمالی جنبش آزادی ملی و مبارزه علیه
امپریالیسم انگلیس و قرارداد خائنه و اسارت آور وثوق الدوله
و نصرت الدوله با انگلستان رونق بیشتری پیدا می کند. در
گیلان انقلاب توده ای مستقر می شود و در آذربایجان و
خراسان قیام ملی خیابانی و کلنل محمد تقی پسیان برپا
می گردد.

در همین دوران نهضت سندیکائی نیز احیاء می شود و
اتحادیه های کارگری فعالیت خود را در شهرهای بزرگ کشور
از نو آغاز می کنند. در سال ۱۹۱۸ کارگران چاپخانه های
تهران دست به اعتصاب می زنند و موفق به انعقاد قرارداد
دستجمعی با کارفرمایان می گردند. در اثر این اعتصاب
ساعت کار روزانه به هشت ساعت تقلیل پیدا می کند،
دستمزدها افزایش داده می شود، شرایط کار بهتر می گردد.

در گیلان چندین اتحادیه کارگری بوجود می آید که مهمترین
آنان اتحادیه باربران و کارگران بندر انزلی به رهبری محمد
آخوند زاده و مشهدی ابراهیم و حسین شوقی بوده است.
اتحادیه کارگران ایالتی گیلان به رهبری رضا حسن زاده
(معروف به چنگیز) بود.

علاوه بر این اتحادیه کارگران صیادان، بشکه چی ها،
سپورها، خیاط ها، نجارها، آهنگران، حلبی سازان و غیره در
گیلان موجود بود. از رهبران اتحادیه های کارگری گیلان
مشهدی ابراهیم رئیس اتحادیه و استاد غلامحسین نجار در
زندان رضاشاهی در گذشتند.

در تهران سیفی و مرتضی حجازی و محمد تنها، در آبادان
علی شرقی و علی امید و دیگران فعالیت می کرده اند.

پیش کسوتان جنبش کارگری ایران

رضا روستا
راه توده

گام های نخستین در تاسیس اتحادیه ها

تشکیل اتحادیه های کارگری ایران از اوائل قرن بیستم،
بویژه در جریان انقلاب مشروطه (۱۹۱۱ - ۱۹۰۷) آغاز می
شود.

در این دوران مناسبات سرمایه داری در ایران توسعه یافته،
بازرگانی خارجی افزایش قابل ملاحظه ای پیدا می کند،
سرمایه های انحصاری خارجی امتیازهای سودآوری در
کشور به دست می آورند، جریان جدا شدن تولید کنندگان
از وسائل تولید دامنه دارتر می گردد و سالانه ده ها هزار
دهقان بی زمین و تولید کنندگان خرده پا که از وسائل تولید
محروم شده بودند در جستجوی کار به شهرها رو می آورند
و عده زیادی از آنان نیز برای پیدا کردن کار به خارج (به ویژه
به روسیه) مهاجرت می کنند.

مهاجرت کارگران و دهقانان ایرانی به روسیه، به خصوص
شهر باکو که مرکز صنایع نفت روسیه بود، سبب می شود
که آن ها با افکار انقلابی و سازمان های کارگری، روش
مبارزه و فعالیت آنان آشنا شوند. کارگران ایرانی در مبارزه
سندیکائی و انقلابی کارگران باکو نقش مهمی ایفا می
کردند. عده ای از آنان که به ایران بر گشتند کوشش کردند
که اتحادیه های صنفی را در شهرهای مهم کشور تشکیل
دهند.

در سال ۱۹۰۶ برای نخستین بار اتحادیه کارگران چاپخانه ها
در تهران تشکیل شد. در سال ۱۹۰۷ برای نخستین بار
کارگران و کارمندان پست و تلگراف به خاطر افزایش حقوق
دست به اعتصاب زدند. اتحادیه کارگران برق را حیدر خان
عمواوغلی در سال ۱۹۰۷ تشکیل داد و در همین اوان
حیدرخان اتحادیه کارکنان ترامواهای تهران را تشکیل می دهد

در آغاز سال ۱۹۲۲ شورای مرکزی بیش از ۲۰ هزار کارگر و کارمند را در صفوف اتحادیه ها متمرکز ساخته بود. در همین سال کارگران نفت جنوب نیز موفق به تاسیس اتحادیه شدند. نهضت اتحادیه ای تا ۱۹۲۵ بسوی اعتلاء می رفت و در همین سال اعضای اتحادیه های وابسته به شورای مرکزی به ۳۰ هزارتن رسیدند.

چنانچه گفته شد با برقراری رژیم دیکتاتوری رضاشاه (۱۹۴۱-۱۹۲۵) که با دست امپریالیسم انگلستان در ایران عملی و مستقر شد و تصویب قوانین ضد کارگری، سازمان های اتحادیه ای و حزب کمونیست ایران مجبور به فعالیت مخفی شدند.

در دوران دیکتاتوری رضاشاه اعتصاب های مهمی در موسسات شرکت نفت ایران و انگلیس، کارخانه ها و سایر موسسات رخ داد که مهمترین آنها اعتصاب کارگران نفت در ماه مه ۱۹۲۹ بود.

در این اعتصاب تمام کارگران شرکت کردند و رهبری اعتصاب به دست "جمعیت کارگران نفت جنوب" بود. کارگران اعتصابی افزایش حقوق، تامین مسکن، تقلیل ساعت کار روزانه، تعیین بازنشستگی برای کارگرانی که در جریان کار معلول می شوند و خانواده آنان، مرخصی سالانه، شناسائی رسمی اتحادیه های کارگری و روز اول ماه مه، آزادی کارگران زندانی و غیره را مطالبه می کردند.

برای مقابله با کارگران اعتصابی نه تنها نیروهای نظامی ایران بلکه نیروی دریائی انگلیس نیز دست به کار شدند. در نتیجه زد و خورد بین کارگران و سربازان ده ها کارگر کشته شدند، ۲۰۱ نفر زندانی و ۵۰۰ نفر به سایر شهرهای کشور تبعید گردیدند. سال بعد یعنی در سال ۱۹۳۰ تمام کارگران کارخانه وطن در اصفهان دست به اعتصاب زدند و موفق شدند کار روزانه را به ۹ ساعت تقلیل، دستمزد را ۲۰ درصد افزایش و جریمه ها را کم کنند.

در سال ۱۹۳۲ بیش از ۸۰۰ کارگر ساختمان نوشهر دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب ۸ روز طول کشید و کارگران موفق به افزایش دستمزد شدند.

در سال های ۱۹۳۰ صدها تن از رهبران اتحادیه ها و رهبران سازمان های مخفی حزب کمونیست بازداشت شدند و طبق قانون ضد کارگری سال های متمادی در زندان بسر بردند. بر اساس قانون ضد کمونیستی که در سال ۱۳۱۰ (۱۹۳۱) بدستور رضاشاه از مجلس گذشت تا سال ۱۹۴۱ بیش از ۱۵۰۰ تن از رهبران و فعالان حزب کمونیست و اتحادیه های کارگری زندانی شدند.

ابوالقاسم اسدی و حسین شرقی و حسابی (دهزاد) در سالهای ۱۹۲۷ نهضت کارگری ایران را در تهران اداره می کردند.

محمد تنها، علی شرقی، مرتضی حجازی، انزایی، صادق پور و سایر رهبران کارگری در زندان رضاشاهی در گذشتند. حسین شوقی، رضایف شرقی و "حسن نیک بین" دبیر حزب کمونیست ایران و سیفی و حسابی دهزاد و دیگران در زمان کیش شخصیت در دوران استالین بوسیله بریا- رئیس سازمان امنیت مرکزی- و باقراوف- رئیس جمهور آذربایجان شوروی- از بین رفتند.

در رشت روزنامه "پیک ایران" ارگان زحمتکشان گیلان منتشر گردید. اولین بیانیه خطاب به "دهقانان فقیر بیدار شوید" در این روزنامه چاپ و منتشر شد. این اولین قدم برای بیداری نهضت دهقانان ایران بود.

در آجی بیشه و شهر رشت متینگ بزرگ دهقانان تشکیل گردید. سایر فعالان و رهبران اتحادیه های روستائی گیلان، علی کباری، علیوف آهنگر، رضا روستا و دیگران حضور داشتند..

در سال های ۱۹۲۰ به رهبری دهگان و کمک حزب کمونیست ایران نهضت سندیکائی کارگری توسعه یافته و تعداد اتحادیه های تهران از ۱۵ اتحادیه تجاوز می کند که مهم ترین آنها اتحادیه کارگران چاپخانه ها، نساجی، معلمان و غیره بودند .

در همین سال شورای اتحادیه ها تشکیل می شود که در آن هر یک از اتحادیه ها یک نماینده داشتند. بنا به ابتکار شورای مرکزی تهران روز اول ماه مه در اکثر شهرهای کشور نمایش کارگری تشکیل شد.

در شمال کشور، بویژه در گیلان که نهضت انقلابی جنگلی ها اوج بیشتری یافته بود سازمان سیاسی طبقه کارگر نیز تشکیل گردید. در ژوئن ۱۹۲۰ (خرداد - ۱۲۹۹ سال کودتای رضاخان) نخستین کنگره حزب کمونیست ایران در بندر انزلی تشکیل یافت، مرام نامه و اساسنامه حزب را به تصویب رسانید و اعضای کمیته مرکزی را انتخاب کرد.

(احسان الله خان از طرف حکومت انقلابی گیلان بنام کمیته آزادیبخش ایران تشکیل حزب طبقه کارگر را تبریک گفت)

در نوامبر سال ۱۹۲۱ برای ایجاد هماهنگی بین نهضت اتحادیه های کشور شورای مرکزی اتحادیه ها تشکیل شد و ارگان آن روزنامه "حقیقت"، سپس کار و اقتصاد ایران نیز فعالیت خود را آغاز کردند.

به گسترش کسب و کار و تجارت خود همت بیشتری می گمارند. مدیری که در راس کار است، اگر اعتقادی به تولید نداشته باشد و تنها به منافع خود و گروه خود بپندیشد، هر چه جایگاهش بلندتر و دامنه نفوذش بیشتر باشد، به همان نسبت، میزان یاس و ناامیدی مردم برای ورود به فعالیت های مولد اقتصادی کمتر می شود.

مسئولی که از طریق رانت و با استفاده از تسهیلات دولتی از قبیل دلار ارزان، اقدام به تزریق پول به فعالیت های غیر تولیدی می کند و یا ثروت هنگفت خود را به خارج از کشور منتقل می نماید، تمام انگیزه مردم عادی برای ورود به بخش تولید را نابود می کند. هنگامی که طبقات پایین جامعه این فرهنگ غیرتولیدی را مشاهده می کنند در نتیجه، به تبع دیگران به سمت خرید و فروش مسکن، سکه و فعالیت هایی از این دست می روند و در نتیجه کارخانه ها و مجتمع های تولیدی آنگونه که شاهدیم با کمتر از نیمی از ظرفیت خود مشغول به کار می شوند. چرخه فساد که بر محور رشوه، تهدید، احتکار و در یک کلام اقتصاد غیرتولیدی می چرخد، تمام ساز و کار تولید سالم را عقیم می کند.

تولید صحیح و رونق کسب و کار همه آحاد جامعه را به بازار سالم اقتصادی می آورد و هر کسی به سهم تلاش خود، نصیبی عادلانه دریافت می کند. در مبنای اقتصاد، هیچ کس از قدرت و نفوذی جداگانه برخوردار نیست و حتی افراد ناتوان از تولید هم از طریق پرداخت مالیات، سهم مشخصی از اقتصاد دارند.

روشن است که رونق صنعت و کشاورزی در کشور ما که از منابع سرشار طبیعی برخوردار است، آنچنان که در شان ایران است رشد نکرده است.

افراد مفسدی که مورد اعتماد و ارتقاء قرار می گیرند، معوقات عظیم بانکی - که رقم آن به بیش از ۱۲۰ هزار میلیارد تومان رسیده است - عدم برخورد ریشه ای با مفسدین در دستگاه های اجرایی، فرار سرمایه ها از تولید به امور غیرتولیدی، ناامیدی را در جامعه می پراکند و دشمن را متوهم و گستاخ می کند.

گزارش ها حاکی از این واقعیت تلخ است که بیش از ۴۰ درصد مواد غذایی مورد نیاز داخلی، از خارج وارد می شود و اگر روزی دشمنان ما تصمیم بگیرند که صادرات مواد غذایی را مانند خرید نفت تحریم کنند، اوضاع اسفبار امنیتی بر کشور حاکم خواهد گردید. کارشناسان اقتصادی بحث مفصل و مشروحی درباره امنیت غذایی مطرح می کنند مبنی بر اینکه قدرت های بزرگ سعی در قبضه کردن عنان امنیت غذایی جهان دارند. اگر مفاسد اقتصادی که ریشه اصلی آن در موسسات مالی بزرگ مانند بانک هاست، خشکانده نشود، تنها امنیت اقتصادی و غذایی کشور نیست که در معرض خطر قرار می گیرد.

در دوران ترور و اختناق رضاشاهی علاوه بر شهید شدن دکتر ارانی رهبر مشهور نهضت کمونیستی ۵۳ تن در زندان، بسیاری از فعالان اتحادیه ای نیز به دست دزخیمان رضا شاه در زندان های کشور کشته شدند.

دکتر تقی ارانی مدیر مجله دنیا و رهبر گروه معروف ۵۳ تن، بعد از حیدرخان عمواغلی مبرزترین و فهمیده ترین انقلابی کمونیست ایران است که افکار مارکسیسم-لنینیسم را بین روشنفکران و زحمتکشان ایران ترویج کرد. دکتر ارانی حتی در زندان بیکار نبود. او در سال ۱۹۳۶ از زندان بیانیه ای به مناسبت اول ماه مه نوشت.

در این بیانیه جنگ جهانی آینده را پیش بینی کرد و مطالب جالبی در باره لزوم تشکیل "جبهه واحد"، بیان داشت. دکتر ارانی در آخرین دفاع خود در دادگاه، رژیم پلیسی و دیکتاتوری رضاشاه را که بوسیله امپریالیسم انگلستان بر ملت ایران تحمیل شده بود رسوا ساخت و ضمناً بر علیه خیانتکاران شرح میسوطی اظهار داشت. ادامه دارد....

اقتصاد ملی

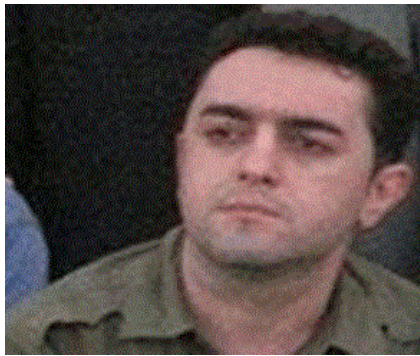
ازدهای فساد؛

زوایای امنیتی، اجتماعی و سیاسی دارد

ابراهیم رزاقی
سرویس اقتصادی جام نیوز،

رابطه رونق اقتصادی با کاهش مفاسد یکی از مهمترین مباحث اقتصاد است که این روزها در کشور ما مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفته است. رشد و رونق اقتصادی با امید به ثمردهی فعالیت های سالم تولید و رونق کسب و کار، همیشه مقارن و یکسان بوده اند. هنگامی که مردم یک جامعه رشد فعالیت های سالم را با چشم خود ببینند، آنگاه

به بیان دیگر اژدهای فساد، زوایای امنیتی، اجتماعی و سیاسی نیز ایجاد می کند. به عبارت دیگر، کشور عزیز ما که الگوی مستضعفان جهان است و بسیاری به قدرت منطقه ای و جهانی آن اذعان دارند از ناحیه بیماری مهلک فساد، دچار ضعف اقتصادی گردیده و می توان گفت که پاشنه آشیل ایران، اقتصاد وابسته به نفت آن است. بنابراین باید به رونق سالم اقتصاد داخلی از منظری فراتر از معیشت روزمره مردم نگریست.

اگر چنین ظرفیت بزرگ و عجیبی در کشور ما وجود دارد، این سوال مطرح می شود که چه عاملی باعث شده اقتصاد ما به شکل خزنده تضعیف گردد؟

پاسخ را باید در یک کلمه یعنی «فساد» جستجو کرد. فساد، به شکل خزنده زندگی روزمره مردم را تحت تاثیر قرار می دهد. عظیم ترین دشمن داخلی، فساد است. پس از گذشت چندین سال از طرح موضوع اقتصاد مقاومتی که پایه آن ریشه کن کردن فساد و تقویت ریشه اقتصاد داخلی است، هنوز مسئولین ما همتی جدی برای تدوین یک قانون جامع و مدون برای عملی کردن مبنای اقتصاد مقاومتی نکرده اند و تنها به صدور چند دستورالعمل و بخشنامه اکتفا نموده اند.

یادداشت

مسئله دستمزد و بگیر و ببند فعالان کارگری

شاپور احسانی راد

به نقل از سایت اتحاد

اگر نزدیک به ده سال مسئله مزد و حقوق های معوقه یکی از مطالبات کارگران و کشمکش آنان با کارفرمایان و دولت بود امروز بطور مشخص مسئله مزد به یکی از محوری ترین و کلیدی ترین خواست کارگران و تعیین تکلیف جامعه برای سهم خود از زندگی بدل شده است.

من در این جا قصد نداریم بر ماده ۴۱ قانون کار و حقانیت کارگران و مزدی عادلانه بر اساس تورم واقعا موجود و تامین شرافتمندانه هزینه یک خانوار چهار نفره سخنی بگویم، چون این امری واضح و بدیهی است و اجتناب دولت از آن غیرقانونی و عملی مجرمانه تلقی خواهد شد و درعین حال در این جا نمی خواهم ثابت کنم که سهم مزد کارگر ایرانی در قیمت تمام شده کالا زیر پنج درصد است و همه سودآوری و انباشت سرمایه، فقط و فقط با استثمار شدید

و وحشیانه از گرده کارگران به کیسه سرمایه داران سرریز می شود در حالی که فساد درمان ناپذیر اقتصادی قابل کتمان نیست، این مطلب نیز برهمگان روشن است زیرا که اخبار و آمار خط فقر و فلاکت و بیکاری و از آن طرف ابعاد عظیم ارتشاء و اختلاس ها، رشوه خواری و زمین خواری ها، دزدی ها و بالا کشیدن مال مردم در جرایم و رسانه ها از زبان بالا ترین مقامات با کمترین شرمندگی بیان می شود و نیز قصد ندارم از کارگران بخواهم برای مزدشان، نانشان و برای معیشت و منزلت شان در مقابل این همه نابرابری ایستادگی کنند، چرا که واقعیت این است اگر معلمان، پرستاران و کارگران اعتصاب، تجمع و اعتراض می کنند خواهان آزادی بیان، مطبوعات و آزادی تشکل هستند و آن را ایجاد می کنند، احتیاج به توصیه کسی ندارند و وقتی خودشان دزدی نانشان را به چشم می بینند خشم خود را به هر شکلی بروز می دهند و اتفاقا این کم بها دادن به شعور و وجدان بیدار زحمتکششان توسط حاکمان است که قابل بخشش نیست.

اما مطلبی که با تمام وجود می خواهم بگویم و بر آن پافشاری کنم با حاکمان و گردانندگان جامعه است، مسئله مزد و بگیر و ببند رهبران کارگری و کسانی که با شجاعت و به قیمت زندگی خود و خانواده شان، به قیمت اخراج، بیکاری، فقر و گرسنگی، از مزد، حقوق و مطالبات کارگران دفاع می کنند، در کمال ناپاوری باید هزینه سنگین تیغ و درفش و زندان را نیز بپردازند. این جاست که از حاکمان باید بپرسیم چگونه می شود کارگرانی را که حقوق های معوقه خود را طلب می کنند مجرم شناخته می شوند؟

چگونه می شود کارگرانی که افزایش دستمزد خود را طبق قانون مطالبه می کنند مجرم شناخته می شوند؟ آیا دفاع از معیشت، جرم است؟ چگونه می شود جمع آوری ۴۰ هزار امضاء برای افزایش مزد طبق ماده ۴۱ قانون کار مصداق اقدام علیه امنیت ملی تلقی شود؟

دفاع از نان و مزد کارگر چه تناسبی با مقوله اقدام علیه امنیت ملی دارد؟ کارگران چه شیوه بهتر، عاقلانه تر و قانونی تری از جمع آوری امضاء و ارجاع به حکومت باید پیدا کنند تا صدای اعتراض خود را برای افزایش مزد به گوش آنها برسانند؟

پروفیل ساوه با کارگران نیشکر هفت تپه ، کارون ، قزوین ، تبریز ، اصفهان و با هماهنگ شدن با صفوف متحد و متشکل معلمان و پرستاران با این نیروی شگفت انگیز و قدرتمند اجتماعی خود، افزایش مزد و همه مطالبات شان را محقق خواهند ساخت.

حاکمان باید پاسخ دهند کارگران برای حقوق های معوقه، افزایش مزد و دیگر مطالبات خود اگر اعتصاب نکنند اگر درمقابل ریاست جمهوری، وزارت کار و مجلس تجمع نکنند و شعار ندهند، چگونه خواهند توانست به حقوق خود دست پیدا کنند؟ چه قوانین و ضمانت های عملی و اجرایی برای کارگران ایجاد کردند تا آنها بتوانند در مقابل استثمار و زورگویی سرمایه داران از خود دفاع کنند؟

حاکمان باید پاسخ دهند کارگران و هماهنگ کنندگان طومار ۴۰ هزار امضاء، چطور و چگونه امنیت ملی را به خطر انداخته اند؟ چسباندن جرم اقدام علیه امنیت به فعالین کارگری شریف و خوش نامی همچون جمیل محمدی مضحک و برای جامعه فهیم ایران غیر باور است . نان و مزد ما کارگران با نام و تلاش این دسته از انسان های شریف و حق طلبی همچون جمیل محمدی گره خورده است.

محاكمه جمیل محمدی، محاكمه حق مزد و نان ما کارگران است. محاكمه مطالبه یک زندگی انسانی برای زحمتکشان است. محاكمه عدالت، برابری و آزادی است. چنین محاكماتی، پیام روشنی برای ما کارگران دارد این پیام، ناجوان مردانه به ما می گوید بیکاری را تحمل کنید، گرسنگی و فقر و نپرداختن حقوق تان را تحمل کنید، به مزد زیر خط فقر قانع شوید و در مقابل استثمار و زورگویی سرمایه داران برده و خاموش بمانید، بمیرید و صداک تان در نیاید.

اما ما قاطعانه ، آگاهانه و شجاعانه می توانیم اعلام کنیم جرم جمیل محمدی و همه معلمان و کارگرانی که در زندان هستند یا بطور مداوم تحت تعقیب، احضار، بازجویی، پرونده سازی و محاكمه هستند به این دلیل است که از مزد، معیشت و شرافت و آزادی معلمان و کارگران دفاع کرده و می کنند جرم این چهره های محبوب جامعه این است که منافع و امنیت سرمایه داران، کارفرمایان، غارتگران و چپاول گرانی امثال مرتضوی ها، بابک زنجانی ها و محمدرضا رحیمی ها را به خطر قرار انداختند و شکی نیست طبقه کارگر ایران ضمن محکوم کردن بگیر و ببند رهبران کارگری، از این پس تلاش خود را دو صد چندان خواهد کرد تا اعتصاب ها و تجمعات خود را متحدتر، گسترده تر و سراسری تر نمایند و بسیار قدرتمندانه خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط رهبران خود از زندان و منع پرونده سازی و تعقیب قضایی آنان شوند. ما ایمان داریم با توجه به گرانی، تورم و فساد مهارناپذیر، بیکاری گسترده جوانان و اخراج کارگران، حقوق های معوقه و زورگویی تحمل ناپذیر کارفرمایان، انواع مانع تراشی دولت در مقابل مطالبات و افزایش مزد حقوق بگیران و نیز زندان، بگیر و ببند و محاكمه شریف ترین انسانهایی که از معیشت و منزلت زحمتکشان دفاع می کنند، دیری نخواهد پایید که با پیوستن کارگران شرکت واحد، ایرانخودرو، پارس خودرو، واگن سازی، نورد ولوله صفا،